

høiere Embedsmænd skulle altsaa først udrustes med en efter vore Forhold overordentlig stor Gage, og jo større Gagen er, desto større Dagpenge skulle de saa have, naar de skulle bestille en lille Smule. Jeg troer, at det efter vore Forhold er overordentlig nødvendigt, at vi itide møde Regjeringens Forslag i saa Henseende med den bestemte Paastand, at den ikke paa Embedsmændenes Begne skal forlange saadanne store Dagpenge, som jeg for Embedsmændenes Vedkommende troer aldeles ikke ere til nogen Nytte. Jeg vil tilføie at den Embedsmænd, der ikke seer sig istand til at hjælpe sig daglig med 4 Rd. vel at mærke, han faaer jo deuden for Befordring — han maa for mig gjerne bruge noget Mere, men kun af sit Eget. Jeg troer nemlig, at Enhver som helst, der vil bruge mere end 4 Rd. daglig, vil leve lidt overdaadig, og at hjælpe Noget til, at han absolut skal leve anderledes, end som nødvendigt og nødvendigt er, det synes mig ikke, at Staten bør eller kan række sin Haand til. Jeg vil ogsaa minde om hvorledes Sagen er gaaet i Folkethinget. Der var der nedsat et Udvalg med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, bestaaende af 7 Medlemmer, hvortil blandt 2 Marineofficerer, og i det vare alle enige om at der ikke burde gives høiere Diæter til Noget end 4 Rd. Den ærede Marineminister er, det skal jeg indrømme, ikke bestemmende vedbleven at forfølge sin Paastand, og ved 3die Behandling i Folkethinget var der ogsaa 8, der stemte for hans Forslag i saa Henseende. Jeg for mit Vedkommende vil anmode den høitærede Thing om at stemme for det, der nu er bestemt i Lovforslaget. Jeg synes, at det er et ubilligt Forlangende, at vi efter vore smaa Forhold skulle give Embedsmænd, der først have mellem 3 og 4000 Rd. i Gage, 5 à 6 Rd. Dagpenge foruden sin Befordring, det synes jeg virkelig er Mere, end hvad der med Billighed kan forlanges. De øvrige Endringsforslag skal jeg ikke udtale mig om, thi dem lægger jeg ikke saamegen Vægt paa. Men netop fordi Forslaget om Dagpengene er en Forløber for hvad der vil komme i mangfoldige andre Lovforslag, lægger jeg Vægt paa, at vi allerede nu stoppe ved de høieste Diæter, der ere vedtagne af Folkethinget, nemlig 4 Rd.

Det kan godt være, som den høitærede Marineminister sagde, at der, naar Rangen egentlig skal holdes vedlige, nu er slaaet for Mange sammen, men den høitærede Marineminister kunde jo for at hjælpe derpaa være gaaet en anden Vej, han kunde have stillet Forslag om, at Capitainer og Flere skulde hjælpe sig med 3 Rd. i Diæter, derved vilde der ogsaa have været gjort en Forskel.

Magius: I Modsetning til den sidste ærede Taler kan jeg ikke andet end takke den høitærede Marineminister for det Endringsforslag, som han har stillet, hvorefter Diæterne for de høiere Officerer skulle sættes op. Som jeg allerede ved Sagens 1ste Behandling har tilladt mig at bemærke, troer jeg ogsaa, at det vil være af mindre Bigtighed for Marinens Vedkommende, da disse Diæter der kun sjældent ville komme til Anvendelse, hvortil det vil stille sig ganske anderledes, om de samme Bestemmelser i denne Henseende, som findes i nærværende Lovforslag, skulde komme til at staa i det tilsvarende Lovforslag for Hæren, der ligeledes er under Behandling her i Thinget. Jeg kan ikke være enig med den sidste ærede Taler i, at en Mand under de Forhold, som jeg tillod mig at fremhæve under forrige Behandling, kan reise for 4 Rd. daglig, det er ganske vist, at, naar det ærede Medlem eller jeg reiser, kunne vi meget godt komme ud af det med 4 Rd. om Dagen og behøve ikke engang det, naar vi reise som private Folk, men til en høiere Officer, der foretager en Inspektionsreise, stilles der andre Fordringer saavel med Hensyn til hans Bopæl som i andre Retninger, hvilket gjør, at Omkostningerne ved hans Reise maae maales med en anden Maalestok end den, der kan anlægges, naar en Mand reiser som Privatmand under almindelige Forhold, og jeg skal derfor meget anbefale det af den høitærede Marineminister stillede Forslag til det ærede Things Vedtagelse.

Melchior: Jeg troer ogsaa at maatte sige et Par Ord i Anledning af, hvad der er fremkommet. Det forekommer mig, at man vilde stille de høiere Embedsmænd meget lettere end de lavere, naar man ikke bevilgede dem store Diæter. Saaledes som det er oplyst af den ærede sidste Taler, stilles der ganske andre